

REPUBLIKA E KOSOVËS
Republika Kosova - Republic of Kosovo
Gjykata Kushtetuese / Ustavni sud / Constitutional Court
Adresa: Perandori Justinian, PN. Prishtinë
T: +381 (0)38 220 104; F: +381 (0)38 220 112; www.gjk-ks.org

Priština, 23 jun 2010. god
Br. Ref.: AGJ30/10

PRESUDA

Slučaj br. KI 40/09

**IMER IBRAHIMI I 48 DRUGIH BIVŠIH RADNIKA ENERGETSKE KORPORACIJE
KOSOVA**

protiv

49 INDIVIDUALNIH PRESUDA VRHOVNOG SUDA REPUBLIKE KOSOVO

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

U sastavu:

Enver Hasani, predsednik
Kadri Kryeziu, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Ivan Čukalović, sudija
Gjyljeta Mushkolaj, sudija i
Iliriana Islami, sudija

Uvod

Podnosioci zahteva su sledeći:

1. Imer Ibrahim, i,	7. Fatime Hyseni,	13. Sahit Zekolli,
2. Behram Rrahmani,	8. Adem Berisha,	14. Ilaz Ademi,
3. Halit Bilalli,	9. Fetah Latifi,	15. Ali Shala,
4. Shefki Veseli,	10. Ragip Megjuani,	16. Shefqet Feta,
5. Ramadan Zeqiri,	11. Ali Latifi,	17. Selatin Hashani,
6. Nazif Grajqevci,	12. Shaban Kodraliu,	18. Jetullah Grajqevci,

19. Avdi Grajqevci,	30. Hevzi Demolli,	41. Sami Klinaku,
20. Avdyl Krasniqi,	31. Hajzer Zeqiri,	42. Ismet Grajqevci,
21. Milazim Shala,	32. Hilmi Mehmeti,	43. Sanije Hashani,
22. Musli Podvorica,	33. Mustaf Sahiti,	44. Nazmi Raqi,
23. Fikrete Hashani,	34. Bedri Salihu,	45. Vehbi Aliu,
24. Ferat Berisha,	35. Igballe Sallova,	46. Selman Berisha,
25. Ahmet Krasniqi,	36. Bajram Krasniqi,	47. Shefqet Muli,
26. Halit Mjeku,	37. Murat Rafuna,	48. Bajram Syla,
27. Ali Baruti,	38. Fadil Saraqi,	49. Avdullah Selimi
28. Ibush Hashani,	39. Rrahman Merlaku,	
29. Avdyl Luta,	40. Zarife Shatrolli,	

1. U ovoj presudi u svrhu lakše reference podnosioci zahteva su prebrojani i kolektivno se mogu referisati kao „Imer Ibrahim i 48 bivših zaposlenih Energetske korporacije Kosova (EKK)“. U postupku pred Ustavnim sudom njih je predstavljao Organizacioni odbor 49 radnika EKK, ul. Luan Haradinaj, 9-A/1, Priština.

Podnosioci zahteva osporavaju Presude Vrhovnog suda Kosova donešene u sledećim slučajevima:

1. Imer Ibrahim, Rev. br. 57/2009, datirana 11.02.09. god;
2. Behram Rrahmani, Rev. br. 36/2009, datirana 11.02.09. god;
3. Halit Bilalli, Rev. br. 136/2008, datirana 11.02.09. god;
4. Shefki Veseli, Rev. br. 104/2008, datirana 27.01.09. god;
5. Ramadan Zeqiri, Rev. br. 597/08, datirana 10.03.09. god;
6. Nazif Grajqevci, Rev. br. 474/08, datirana 10.02.09. god;
7. Fatime Hyseni, Rev. br. 534/08, datirana 22.04.09. god;
8. Adem Berisha, Rev. br. 48/2009, datirana 11.02.09. god;
9. Fetah Latifi, Rev. br. 554/2008, datirana 23.02.09. god;
10. Ragip Megjuani, Rev. br. 478/2008, datirana 11.02.09. god;
11. Ali Latifi, Rev. br. 521/2008, datirana 23.02.09. god;
12. Shaban Kodraliu, Rev. br. 544/2008, datirana 11.02.09. god;
13. Sahit Zekolli, Rev. br. 90/2008, datirana 25.02.09. god;
14. Ilaz Ademi, Rev. br. 229/2008, datirana 10.02.09. god;
15. Ali Shala, Rev. br. 54/2009, datirana 11.02.09. god;
16. Shefqet Feta, Rev. br. 487/2008, datirana 11.02.09. god;
17. Selatin Hashani, Rev. br. 59/09, datirana 30.06.08. god;
18. Jetullah Grajqevci, Rev. br. 150/2009, datirana 02.06.09. god;
19. Avdi Grajqevci, Rev. br. 227/2008, datirana 11.02.09. god;
20. Avdyl Krasniqi, Rev. br. 476/2008, datirana 23.02.09. god;
21. Milazim Shala, Rev. br. 574/2008, datirana 11.02.09. god;
22. Musli Podvorica, Rev. br. 464/2008, datirana 23.02.09. god;
23. Fikrete Hashani, Rev. br. 225/2009, datirana 18.06.09. god;
24. Ferat Berisha, Rev. br. 138/2009, datirana 02.06.09. god;
25. Ahmet Krasniqi, Rev. br. 426/2008, datirana 10.02.09. god;
26. Halit Mjeku, Rev. br. 567/08, datirana 10.03.09. god;
27. Ali Baruti, Rev. br. 45/2009, datirana 11.02.09. god;
28. Ibush Hashani, Rev. br. 97/2009, datirana 17.03.09. god;
29. Avdyl Luta, Rev. br. 565/2008, datirana 11.02.09. god;
30. Hevzi Demolli, Rev. br. 64/2009, datirana 02.02.09. god;
31. Hajzer Zeqiri, Rev. br. 518/2008, datirana 23.02.09. god;
32. Hilmi Mehmeti, Rev. br. 571/2008, datirana 11.02.09. god;
33. Mustaf Sahiti, Rev. br. 259/2008, datirana 23.02.09. god;
34. Bedri Salihu, Rev. br. 435/2008, datirana 10.02.09. god;
35. Igballe Sallova, Rev. br. 545/2008, datirana 23.02.09. god;

36. Bajram Krasniqi, Rev.br. 569/2008, datirana 23.02.09. god;
37. Murat Rafuna, Rev.br. 491/2008, datirana 23.02.09. god;
38. Fadil Saraqi, Rev.br.506/2008, datirana 23.02.09. god;
39. Rrahman Merlaku, Rev.br.441/2008, datirana 10.02.09. god;
40. Zarife Shatrolli, Rev.br.454/2008, datirana 23.02.09. god;
41. Sami Klinaku, Rev.br. 63/2009, datirana 11.02.09. god;
42. Ismet Grajqevci, Rev.br. 479/2008, datirana 23.02.09. god;
43. Sanije Hashani, Rev.br. 460/2008, datirana 11.02.09. god;
44. Nazmi Raqi, Rev.br. 270/2009, datirana 18.06.09. god;
45. Vehbi Aliu, Rev.br. 269/2009, datirana 01.07.09. god;
46. Selman Berisha, Rev.br. 41/09, datirana 30.06.09. god;
47. Shefqet Muli, Rev.br. 222/2008, datirana 10.02.09. god;
48. Bajram Sylja, Rev.br. 142/2009, datirana 17.03.09. god i
49. Avdullah Selimi, Rev.br. 438/2008, datirana 10.02.09. god.

Predmet spora

2. Predmetna stvar ovog podneska je procena ustavnosti pojedinačnih presuda koje je doneo Vrhovni sud Republike Kosovo u 49 pojedinačnih slučajeva podnosioca zahteva protiv EKK kao što je navedeno i precizirano iznad.

Pravni osnov

3. Podnesak je zasnovan na članu 113. Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), članu 20. Zakona br 03/L-121 o Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Zakon) i članu 54 (b) Poslovnika o radu Ustavnog suda Republike Kosovo (u daljem tekstu: Poslovnik o radu).

Kratak pregled činjenica prema navodima stranaka

4. Na samom početku se mora primetiti da podnesci podnosioca zahteva podižu identična pitanja koja proizilaze iz istog problema u osnovi, kao što je predstavljeno u stavkama 4 do 28, koje slede.
5. U vremenskom roku između 2001. i 2002. svaki podnosilac zahteva je potpisao Sporazum za privremenu nadoknadu plate zbog prekida radnog odnosa sa njihovim poslodavcem EKK. U osnovi ovi sporazumi su bili isti.
6. Član 1. Sporazuma utvrđuje da u skladu sa članom 18. Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju Kosova (Službeni list Socijalističke autonomne pokrajine Kosovo br.26/83, 26/86 i 11/88) i konstatovanja Invalidske komisije EKK, korisnik (odnosno svaki podnosilac zahteva) ima pravo na privremenu nadoknadu plate za prekid radnog odnosa, sve do početka funkcionisanja Fonda za Penzijsko – invalidsko osiguranje Kosova.
7. Član 2. Sporazuma je odredio da će iznos koji će biti isplaćivan mesečno svakom podnosiocu zahteva biti 206 Nemačkih Maraka.
8. Član 3 je izričit: „... isplata se završava dana funkcionisanja Fonda o penzijskom i invalidskom osiguranju Kosova. Dana kada počne funkcionisanje Fonda za penzijskog i invalidsko osiguranje Kosova, korisnik svoja prava može da obavi u ovom Fondu, dok se EKK prekidaju obaveze nad Korisnicima ovog Sporazuma“.

9. 1. novembra 2002. god, Izvršni odbor EKK je doneo Odluku o osnivanju penzijskog fonda, saglasno sa zahtevima UNMIK Uredbe Br. 2001/30 o penzijama na Kosovu. Član 3 navedene Odluke glasi: „Penzijski fond će nastaviti da postoji u nedefinisanoj roku, saglasno sa uslovima i obavezama određenim penzijskim zakonima, prihvaćenim od strane penzijskog fonda i EKK, u saglasnosti sa ovom Odlukom, ili dok su pravni uslovi o postojanju i funkcionisanju fonda u saglasnosti sa penzijskim odredbama ili penzijskim pravilima određenim od strane BPK“.
10. 25. jula 2006. god, Izvršni odbor EKK je poništio gore navedenu Odluku o osnivanju dopunskog penzijskog fonda i prekinuo finansiranje i rad Dopunskog penzijskog fonda, počevši od 31. jula 2006. god. Na osnovu Odluke od 25. jula 2006. god, svim korisnicima je garantovana puna isplata saglasno sa Statutom fonda. Dodatno, ukupne obaveze prema korisnicima su bile 2. 395. 487 evra, bankarski depozit je bio 3. 677.383 evra i višak sredstava u odnosu na obaveze je bio 1.281.896 evra. Odluka navodi da će radnici EKK koje Ministarstvo rada i socijalne zaštite prizna kao lica za nesposobna za rad uživati prava koja to Ministarstvo pruža. 14. novembra 2006. god, EKK je obavestio Centralni bankarski autoritet da: „je odluka o gašenju Penzijskog fonda EKK zasnovana na odluci Izvršnog odbora EKK i Odluci Upravnog odbora za penzije ... zbog finansijskog rizika koji ova šema u budućnosti može predstavljati za EKK“.
11. Prema podnosiocima zahteva, EKK je prekinuo nadoknade predviđene Sporazumom u leto 2006. god bez ikakvog obaveštenja. Podnosioci zahteva tvrde da je takvo postupanje u suprotnosti sa potpisanim Sporazumima.
12. Podnosioci zahteva takođe tvrde da je opšte poznato da Penzijsko-invalidski fond Kosova još nije osnovan.
13. Sa druge strane, EKK je osporio tvrdnje podnosioca zahteva navodeći da je opšte poznato da Penzijsko-invalidski fond Kosova funkcioniše od 1. januara 2004. god.
14. Prema EKK, podnosioci zahteva su automatski pokriveni od nacionalne invalidske šeme saglasno sa UNMIK Uredbom br. 2003/40 o proglašavanju Zakona o invalidskim penzijama na Kosovu (Zakon br. 2003/23).
15. EKK dodatno tvrdi da je 31. avgusta 2006. god objavljeno Obaveštenje kojim su svi korisnici Dopunskog penzijskog fonda EKK obavešteni da je Fond ukinut. U istom obaveštenju je potvrđeno da je svim korisnicima garantovano puna nadoknada saglasno Statutu DPF, tačnije 60 meseci isplata ili dok korisnici ne navrše 65 godina starost, saglasno sa Odlukom Upravnog odbora penzionog fonda od 29. avgusta 2006. god.
16. EKK takođe tvrdi da podnosioci zahteva nisu osporili Uputstva za invalidsku penziju niti potpis za prevremeni prekid radnog odnosa saglasno zaključcima Invalidske komisije.
17. Podnosioci zahteva su tužili EKK pri Opštinskom sudu iz Prištine, zahtevajući da Sud naredi EKK da isplati neisplaćene nadoknade i nastavi da isplaćuje 105 evra (ekvivalentno 206 Nemačkih Maraka) dok se ne ispune uslovi za prekidanje gore navedene nadoknade.
18. Opštinski sud iz Prištine je odobrio tužbe podnosioca zahteva i naložio novčane nadoknade. Opštinski sud iz Prištine je utvrdio (npr Presuda C. Br. 1891/2006 od 15.01.2008. god u slučaju prvog podnosioca, g. Imer Ibrahim) da nisu ispunjene odredbe navedene u članu 3. Sporazuma. Član 3. navedenih Sporazuma predviđa

nadoknadu plate do ispunjavanja prava podnosioca zahteva „čime se podrazumeva pravo na penzijsku šemu, koja nije moguća za tužioca pošto on nije dostigao 65. god života.“

19. Opštinski sud je takođe naveo u gore citiranoj presudi da isplata nadoknade ne može biti povezana sa odredbama Statuta Dopunskog penzijskog fonda, pošto su Sporazumi potpisani ranije i u Statutu nije predviđeno da će Sporazumi koji su vezani u ranijim slučajevima prestati da važe. Sud je takođe razjasnio da prema Članu 262 Zakona o obligacionim odnosima i ugovorima, poverilac (tj. jedan podnosilac zahteva) je imao pravo da potražuje ispunjavanje obaveze, dok je dužnik (tj. EKK) dužan da ispunji takvo potraživanje.
20. EKK se žalio Okružnom sudu na presude Opštinskog suda, tvrdeći da su, među ostalim, presude Opštinskog suda nepravilne zato što su Sporazumi potpisani sa podnosiocima zahteva zbog invaliditeta podnosioca zahteva i da oni ne mogu zahtevati nastavak radnog odnosa zbog njihovog invaliditeta.
21. EKK je naglasio da je Sud morao da donese odluku saglasno sa UNMIK Uredbom 2003/40 proglašavanju Zakona o invalidskim penzijama na Kosovu prema kojoj su podnosioci zahteva imali pravo na invalidsku penziju.
22. Opštinski sud iz Prištine je odbio žalbe EKK-a i ustanovio da su žalbe EKK-a neosnovane (npr. Presuda od 22. oktobra 2008. god, Ac. Br. 719/2008 u slučaju prvog podnosioca zahteva, g. Imer Ibrahimija). Prema sudu, raskid Sporazuma i prekid nadoknade je bio u suprotnosti sa članom 3. Sporazuma, pogotovo ako se uzme u obzir da u slučaju da je zaposleni bio obavešten o takvom postupanju ne bi potpisao sporazum i nastavio bi da radi za tuženog (EKK).
23. EKK je podneo zahtev za reviziju Vrhovnom sudu usled navodnog suštinskog prekršaja Zakona o parničnom postupku i pogrešne primene materijalnog prava (odnosno Revizija EKK-a od 17. novembra u predmetu prvog podnosioca zahteva Imera Ibrahimija). Isti je ponovio da su podnosioci zahteva polagali pravo na penziju predviđenu Zakonom 2003/40 i da je iz humanitarnih razloga nastavio sa isplaćivanjem mesečne naknade nakon stupanja Zakona na snagu. Isti je izneo da starosna dob podnosioca zahteva nije bila relevantna već njihova invalidnost.
24. Vrhovni sud je prihvatio revizije EKK-a, i poništio presude Okružnog suda i Opštinskog suda u Prištini i odbacio kao neosnovanu tužbu podnosilaca zahteva.
25. Vrhovni sud je izneo da se način raskidanja radnog odnosa smatra zakonitim u skladu sa članom 11.1 Uredbe UNMIK-a 2001/27 o osnovnom zakonu o radu na Kosovu.
26. Vrhovni sud je takođe izneo sledeće u predmetu Imera Ibrahimija (vidi presudu Vrhovnog suda Rev. br. 57/2009 od 11. februara 2009): “Uzimajući u obzir nespornu činjenicu da je tužena ispunila obavezu prema tužitelju, isplaćujući naknadu za platu u skladu sa predviđenim periodom odnosno do uspostavljanja i funkcionisanja Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje na Kosovu od 1. januara 2004, Sud je našao da je tužena ispunila obavezu u skladu sa sporazumom. Stoga, navodi tužitelja da je tužena obavezna da mu isplaćuje privremenu naknadu na ime plate nakon uspostavljanja Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje na Kosovu ocenjeni su neosnovanim od strane ovog suda iz razloga što su ugovorne strane, sve dok se ne nađe uslov za rešavanje predmeta – uspostavljanja gore pomenutog fonda, ispunile svoje ugovorne obaveze...”

27. 15. maja 2009, kosovsko Ministarstvo rada i socijalne zaštite izdalo je sledeće obaveštenje podnosiocima zahteva: "Nalaz Vrhovnog suda Kosova, u obrazloženju Presude Rev. I br. 454/2008, da u Republici Kosovo postoji Fond za penzijsko i invalidsko osiguranje koji je funkcionalan od 1. januara 2004. nije tačan i nije osnovan. Prilikom davanja ove izjave, uzeli smo u obzir činjenicu da Uredba UNMIK-a 2003/40 proglašava Zakon br. 2003/213 o invalidskim penzijama na Kosovu, koji uređuje pitanja stalnih invalida, koja mogu uživati ovu šemu u skladu sa uslovima i kriterijumima predviđenim ovim zakonom. Stoga, dozvolite mi da naglasim da odredbe ovog Zakona ne predviđaju uspostavljanje penzijskog i invalidskog osiguranja u zemlji. Uspostavljanje Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje u Republici Kosovo predviđeno je odredbama Zakona o fondovima za penzijsko i invalidsko osiguranje, koji se nalazi u procesu izrade i usvajanja pri Vladi Kosova." Isto obaveštenje pojašnjava da u vreme pisanja obaveštenja, penzija je *inter alia* postojala na sledeći način "Invalidska penzija u iznosu od 45 evra uređena Zakonom o penzijama lica sa invaliditetom (korisnici istih jesu sva lica sa potpunim i stalnim invaliditetom)" kao i "doprinosom utvrđene penzije u iznosu od 82 evra koje su uređene Odlukom Vlade (korisnici istih su svi penzioneri koji su dostigli starosnu dob od 65 godina i koji imaju najmanje 15 godina radnog iskustva)".
28. Ustavni sud upoznat je da su neki od podnosilaca zahteva, uključujući prvog podnosioca zahteva Imera Ibrahimija, podneli predlog za ponovno pokretanje postupka Opštinskom sudu u Prištini na osnovu gore navedenog obaveštenja Ministarstva od 15. maja 2009. EKK je na isto uložio prigovor. Međutim, u predmetu g. Ibrahimija, kao i u 11 ostalih, odnosno u pogledu prvih 12 gore navedenih podnosilaca zahteva, Okružni sud u Prištini dozvolio je ponovno pokretanje parničnog postupka i poništio je presude Vrhovnog suda Kosova. Okružni sud je zasnivao ove odluke na osnovu člana 239, stav 1 Zakona o parničnom postupku. Predmeti ovih podnosilaca zahteva trenutno se vode pri Opštinskom sudu u Prištini.
29. Neki od podnosilaca zahteva, konkretno podnosioci zahteva pod brojevima 13, 14, 15, 16 i 17, imaju više od 65 godina starosti.

Žalbe

30. Podnosioci zahteva se žale da su njihova prava prekršena iz razloga što je EKK jednostrano poništio njihove Sporazume iako stanje propisano članom 3, uspostavljanje Kosovskog fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje) nije ispunjeno. Podnosioci zahteva dalje su izneli da nisu bili u mogućnosti da dobiju zasluženi pravni lek pred redovnim sudovima. Iako se podnosioci zahteva ne žale eksplicitno na prekršaj Evropske konvencije o ljudskim pravima (ECHR), po svemu sudeći iz podnesaka podnosioca zahteva predmet žalbe jesu njihova imovinska prava (zagarantovana članom 1, Protokola 1 ECHR-a) kao i njihovo pravo na pravično suđenje (zagarantovano članom 6 ECHR-a).

Kratak pregled postupka pred sudom

31. Dana 11. septembra 2009. godine, podnosioci zahteva podneli su Podnesak Ustavnom sudu. Predsednik je imenovao sudiju Kadri Kryeziu za sudiju izvestioca i imenovao je Pretresno veće Suda sastavljeno od sudija Altay Suroy, predsedavajući, Enver Hasani i Iliriana Islami. Dana 23. novembra 2009, Ustavni sud je obavestio Vrhovni sud, u skladu sa članom 26 Zakona, da su podnosioci zahteva osporili 49 pojedinačnih presuda donetih od strane Vrhovnog suda.

32. Dana 4. decembra 2009. godine Sud je zatražio dodatne informacije o Podnesku od Ministarstva rada i socijalne zaštite i EKK-a. Dana 20. januara 2010. Ustavni sud je zatražio od Opštinskog suda u Prištini, u skladu sa članom 26 Zakona, da mu se pruži primerak celokupnih predmetnih spisa u slučaju prvog podnosioca zahteva.
33. Dana 19. februara 2010. Pretresno veće sazvano je kako bi razmotrilo izveštaj sudije izvestioca. Dana 30. aprila 2010, održano je javno saslušanje na kome se Organizaciono veće 49 zaposlenih EKK-a pojavilo u ime podnosioca zahteva. Predstavnici EKK-a i Ministarstva rada i socijalne zaštite bili su prisutni zajedno sa zainteresovanim strankama. Dana 14. i 19. maja 2010, kao i 16. juna 2010, Sud se okupio kako bi razmotrio dato pitanje na zatvorenim sednicama.

Prihvatljivost

34. Kako bi bio u mogućnosti da reši Podnesak podnosioca zahteva, Ustavni sud prvo treba da razmotri da li je podnosilac zahteva ispunio zahteve prihvatljivosti predviđene Ustavom i Zakonom.

35. U vezi sa istim, Sud se upućuje na član 113.7 Ustava, koji predviđa sledeće:

“ Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom ”;

i na član 47.2 Zakona, koji predviđa da:

“ Osoba može da podnese pomenuti podnesak samo nakon što su iscrpljena sva ostala zakonom određena pravna sredstva.”

36. Kao što je prethodno navedeno, Ustavni sud je primio primerke 12 odluka Okružnog suda u Prištini u vezi sa prvih 12 podnosilaca zahteva, čiji je zahtev za ponovno pokretanje parničnog postupka odobren od strane Okružnog suda u Prištini. Posledično, Okružni sud je poništio sledeće presude Vrhovnog suda Kosova u predmetima sledećih podnosilaca zahteva:

1. Imer Ibrahim, Rev. 57/2009 od 11.02.09. poništena Dec. Ac.br.732/09 of 12.11.09;
2. Behram Rrahmani Rev.36/2009 od 11.02.09 poništena Dec. Ac.nr.760/09 of 12.11.09
3. Halit Bilalli, Rev.136/2008 od 11.02.09 poništena Dec Ac.br.735/09 od 01.12.09;
4. Shefki Veseli, Rev.104/2008 od 27.01.09 poništena Dec. Ac.br.700/09 od 01.12.09;
5. Ramadan Zeqiri, Rev.597/08 od 10.03.09 poništena Dec. Ac.br.841/09 od 02.12.09;
6. Nazif Grajčevci, Rev. 474/08 od 10.02.09 poništena Dec. Ac.br.728/09 od 01.12.09;
7. Fatime Hyseni, Rev. 534/08 od 22.04.09 poništena Dec. Ac.br. 839/09 od 01.12.09;
8. Adem Berisha, Rev. 48/2009 od 11.02.09 poništena Dec. Ac.br.734/09 od 26.08.09;
9. Fetah Latifi, Rev. 554/2008 od 23.02.09 poništena Dec. Ac.br.761/09 od 01.12.09;
10. Ragip Megjuani Rev 478/2008 od 11.02.09 poništena Dec. Ac.br.757/09 od 26.08.09;
11. Ali Latifi, Rev. 521/2008 od 23.02.09 poništena Dec. Ac.br.730/09 od 26.08.09;
12. Shaban Kodraliu Rev 544/2008 od 11.02.09 poništena Dec. Ac.br.705/09 od 1.12.09

37. Prema informacijama dobijenim od strane Ustavnog suda, predmeti gore navedenih 12 podnosilaca zahteva i dalje su u toku pred sudom. Stoga, Ustavni sud smatra da su njihove žalbe prevremene.

38. Sud dalje treba da razmotri da li su podnosioci zahteva podneli svoj Podnesak u roku od četiri meseca propisanom članom 49 Zakona. U vezi sa istim, Ustavni sud se upućuje na član 49 Zakona, koji predviđa sledeće:

"Podnesak se podnosi u roku od 4 meseci. Rok počinje od dana kada je podnosilac primio sudsku odluku. U svim ostalim slučajevima, rok počinje na dan javnog objavljivanja odluke ili akta....".

39. Sud podseća da je sličan kriterijum prihvatljivosti propisan članom 35, stav 1 Evropske konvencije o ljudskim pravima. U skladu sa dobro ustanovljenom jurisprudencijom Evropskog suda za ljudska prava, "Svrha pravila [od šest meseci] jeste da se unapredi zakonska sigurnost, da se osigura da su predmeti koji se bave pitanjima Konvencije rešeni u razumnom vremenu i da se vlasti i druga odnosna lica zaštite od neizvesnosti u produženom vremenskom periodu (pogledajte među mnogim drugima, predmet P.M. protiv Ujedinjenog Kraljevstva (dec), br. 6638/03, odluka od 24. avgusta 2004). Evropski sud za ljudska prava dalje predviđa da "Pravilo takođe pruža mogućem podnosiocu zahteva rok da razmotri da li da podnese podnesak, i ukoliko učini isto, da odliči o konkretnim žalbama i argumentima koji će biti istaknuti (predmet O'Loughlin i ostali protiv Ujedinjenog Kraljevstva (dec), br. 23274/04, odluka od 25. avgusta 2005), i da olakša utvrđivanje činjenica u datom predmetu, gde protok vremena čini problematičnim bilo kakvo pravično preispitivanje istaknutih pitanja (predmet Nee protiv Irske (dec.), br. 52787/99, odluka od 30. januara 2003)".

40. Međutim, vremenski rok koji je propisan Evropskom konvencijom o ljudskim pravima ne počinje da teče ukoliko žalba na Konvenciju proizilazi iz situacije koja još uvek traje. Primeri situacija koje još uvek traju obuhvataju žalbe koje se odnose na dužinu postupaka pred domaćim sudom, pritvor i nemogućnost uživanja u posedu. U skladu sa precedentnim pravom, u slučajevima u kojima navodni prekršaj predstavlja situaciju koja još uvek traje, vremenski rok počinje da teče tek na kraju situacije koja još uvek traje (pogledajte predmet Jėcius protiv Litvanije, Podnesak br. 34578/97, presuda ECHR-a od 31. jula 2000, stav 44).

41. U ovom predmetu, podnosioci zahteva i dalje trpe posledice jednostranog poništavanja njihovih Sporazuma potpisanih od strane EKK-a. Oni tvrde da je dovoljno jasno argumentovano da Fond za penzijsko i invalidsko osiguranje nije uspostavljen do danas. Stoga, situacija i dalje traje. Pošto su okolnosti na koje se podnosioci zahteva žale nastavljene, period od četiri meseca propisan članom 49 Zakona nije primenjiv u ovim predmetima.

42. Ustavni sud je svestan da su neki od podnosilaca zahteva imali više od 65 godina starosti u vreme podnošenja svog Podneska ovom Sudu.

43. Ovi podnosioci zahteva jesu

- 13. Sahit Zekolli, rođen 1943;
- 14. Ilaz Ademi, rođen 1945;
- 15. Ali Shala, rođen 1945;
- 16. Shefqet Feta, rođen 1945;
- 17. Selatin Hashani, rođen 1944.

44. Ustavni sud podseća da su podnosioci zahteva priložili svom Podnesku Obaveštenje izdato od strane Ministarstva rada i socijalne zaštite od 15. maja 2009. (pogledajte gore navedeni stav 27) u skladu sa kojim lica koja su dostigla starosnu dob za penzionisanje od 65 godina i koja imaju najmanje 15 godina radnog iskustva polažu pravo na penziju u mesečnom iznosu od 82 evra. Suština ovog Obaveštenja

potvrđena je od strane predstavnika Ministarstva na javnom saslušanju Suda održanom 30. aprila 2010.

45. Posledično se čini da gore navedeni podnosioci zahteva polažu pravo na penziju od trenutka kada su napunili 65 godina starosti.
46. Međutim, njihove žalbe, u pogledu neisplaćene naknade za period pre tog trenutka, na račun situacije koja traje još uvek, i dalje ostaju problematično pitanje.
47. Stoga, su Podnesci podnosilaca zahteva 13. Sahit Zekolli, 14. Ilaz Ademi, 15. Ali Shala, 16. Shefqet Feta i 17. Selatin Hashani delimično prihvatljivi.
48. Što se tiče preostalih podnosilaca zahteva navedenim pod brojevima 18-49, Ustavni sud ne nalazi nijedan razlog za prihvatljivost Podneska.

Osnovanost

i. U pogledu zaštite imovine

49. Podnosioci zahteva se žale da su njihova prava prekršena iz razloga što je EKK jednostrano poništio njihove Sporazume iako uslov propisan članom 3 (odnosno uspostavljanje Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje Kosova) nije ispunjen. U suštini, podnosioci zahteva žale se da su prekršena njihova imovinska prava.
50. Na samom početku, trebalo bi se pozvati na sledeće pravne odredbe:

Član 53 Ustava,

“ Osnovna prava i slobode zagarantovana ovim Ustavom se tumače u saglasnosti sa sudskom odlukom Evropskog suda za ljudska prava.”

Član 46 [Zaštita imovine] Ustava glasi na sledeći način

1. Garantuje se pravo na imovinu.
2. Korišćenje imovine je regulisano zakonom, u skladu sa javnim interesom.
3. Niko se ne može arbitrarno lišiti lične imovine. Republika Kosovo ili javne vlasti Republike Kosovo mogu izvršiti eksproprijaciju imovine ako je ista u skladu sa zakonom, ako je neophodna ili adekvatna za postizanje javnih ciljeva ili podržavanje javnog interesa, a za koju se vrši neposredna adekvatna kompenzacija licu ili licima, imovina kojih se eksproprijira.

Član 1 Protokola br. 1 Evropske konvencije o ljudskim pravima predviđa

„Svako fizičko i pravno lice ima pravo na neometano uživanje svoje imovine. Niko ne može biti lišen svoje imovine, osim u javnom interesu i pod uslovima predviđenim zakonom i opštim načelima međunarodnog prava.

Prethodne odredbe, međutim, ni na koji način ne utiču na pravo države da primenjuje zakone koje smatra potrebnim da bi regulisala korišćenje imovine u skladu s opštim interesima ili da bi obezbedila naplatu poreza ili drugih dažbina ili kazni.“

51. Ustavni sud ponavlja jurisprudenciju Evropskog suda za ljudska prava u skladu sa kojom koncept "imovine" na koji se upućuje u prvom delu člana 1 Protokola br. 1 ima samostalno značenje koje nije ograničeno na vlasništvo nad fizičkom robom i koje je nezavisno od formalne klasifikacije sadržane u domaćem pravu: određena prava i interesi koji sačinjavaju imovinu mogu se smatrati "imovinskim pravima" i samim tim kao "imovina" u svrhu člana 1 Protokola br. 1.
52. Zapravo, ova odredba ne garantuje pravo sticanja imovine (pogledajte *mutatis mutandis* Kopecký protiv Slovačke, Zahtev br. 44912/98, Presuda ECHR-a od 28. septembra 2004). U skladu sa precedentnim pravom Evropskog suda za ljudska prava, podnosilac zahteva može tvrditi da je došlo do prekršaja člana 1 Protokola br. 1 samo sve dok se osporene odluke odnose na ovu "imovinu" u sklopu značenja ove odredbe.
53. Štaviše, "imovina" može podrazumevati ili "postojeću imovinu" ili aktivu, uključujući zahteve, u vezi sa kojima podnosilac zahteva može tvrditi da on ili ona ima barem "legitimno očekivanje" efektivnog uživanja imovinskog prava. Nasuprot tome, nada priznavanja imovinskog prava koje je bilo nemoguće uživati na delotvoran način ne može se smatrati "imovinom" u okviru značenja člana 1 Protokola br. 1, niti može biti smatran uslovnim zahtevom koji ističe kao rezultat neispunjavanja ovog uslova" (pogledajte Kopecký, gore navedeni stav 35; Prince Hans-Adam II od Lihtenštajna protiv Nemačke, br. 42527/98, stavovi 82-83, ECHR 2001-VIII; i Gratzinger i Gratzingerova protiv Republike Češke (dec.) [GC], br. 39794/98, stav 69, ECHR 2002-VII).
54. Pitanje koje treba da bude preispitano u svakom predmetu jeste da li okolnosti predmeta, ocenjene u celini, daju podnosiocu zahteva pravo na materijalan interes zaštićen članom 1 Protokola br. 1 ECHR-a (vidi Iatridis protiv Grčke, [GC], br. 31107/96; Beyeler protiv Italije [GC], br. 33202/96, § 100, ECHR 2000-I; Broniowski protiv Poljske [GC], br. 31443/96, stav 129, ECHR 2004-V; i Anheuser-Busch Inc. protiv Portugalijske [GC], br. 73049/01, stav 63. ECHR 2007-...).
55. Ustavni sud napominje da, u vreme sklapanja sporazuma između podnosilaca zahteva i EKK-a, ove vrste sporazuma uređene su Zakonom o obligacionim odnosima objavljen u Službenom listu SFRJ 29/1978 i izmenjen i dopunjen 39/1985, 45/1989, 57/1989.

Član 74(3) Zakona o obligacionim odnosima glasi:

"Ako je zaključen pod raskidnim uslovom, ugovor prestaje važiti kad se uslov ispunji."

56. Najteži deo ovog pitanja jeste da li je ispunjen raskidni uslov u skladu sa kojim su Sporazumi potpisani. Odgovor na ovo pitanje, omogućiće Ustavnom sudu da oceni da li okolnosti ovog Podneska, ocenjenog u celini, daju podnosiocima zahteva pravo na materijalan interes zaštićen članom 1 Protokola br. 1 ECHR-a.
57. Ustavni sud napominje da je iz dokumenata jasno i neosporno između stranaka da "raskidni uslov" shodno kome su Sporazumi potpisani jeste uspostavljanje i funkcionisanje Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje Kosova.
58. U tom smislu, Ustavni sud takođe napominje da je, prema navodima Ministarstva rada i socijalne zaštite, uspostavljanje Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje, na datum saslušanja, trebalo da bude predviđeno Zakonom o Fondovima za penzijsko i invalidsko osiguranje. Isti je bio u procesu izrade i odobravanja pri Vladi Kosova.

Predstavnik Ministarstva potvrdio je ovu informaciju na javnom saslušanju održanom u Ustavnom sudu dana 30. aprila 2010.

59. Sud dalje napominje da se član 1 Sporazuma odnosi na član 18 Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju na Kosovu (Službeni list Socijalističke Autonomne Pokrajine Kosovo br. 26/83, 26/86 i 11/88). Član 18 Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju iz 1983. godine predviđa sledeće:

“Osiguranik stiče pravo na prevremenu penziju nakon što navrší najmanje 55 godina i 35 godina radnog staža (muškarac) odnosno najmanje 50 godina i 35 godina radnog staža (žena).

Prevremena penzija utvrđuje se u skladu sa dužinom radnog staža i smanjuje se za 0.5% za svaku godinu prevremenog penzionisanja, pre navršavanja starosne dobi od 60 godina (muškarci), odnosno 55 godina (žene).

Kada korisnik prevremene penzije navrší starosnu dob od 60 godina 60 (muškarac), odnosno 55 godina (žena), penzija se ne smanjuje shodno stavu 2 ovog člana.”

60. Ustavni sud smatra da su podnosioci zahteva, pri potpisivanju Sporazuma sa EKK-om, imali legitimno očekivanje da će polagati pravo na mesečnu naknadu u iznosu od 105 evra sve do osnivanja Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje.
61. Ovakvo legitimno očekivanje zagarantovano je članom 1, Protokola br. 1 Konvencije, njegova priroda je konkretna i ne podrazumeva samo nadu, i zasnovana je na zakonskoj odredbi ili pravnom aktu, odnosno Sporazumu sa EKK-om (pogledaj *mutatis mutandis* Gratzinger i Gratzingerova protiv Republike Češke (dec.), br. 39794/98, stav 73, ECHR 2002-VII).
62. Stoga, Ustavni sud smatra da podnosioci zahteva imaju “legitimno očekivanje” da će njihov zahtev biti rešen u skladu sa važećim zakonima, u konkretnom smislu u skladu sa gore navedenim odredbama Zakona o obligacionim odnosima i Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju na Kosovu, i da će posledično biti potvrđeni (pogledajte *mutatis mutandis* Pressos Compania Naviera S.A. i ostali protiv Belgije, presuda od 20. novembra 1995, Tom A br. 332, stav 31; S.A. Dangeville protiv Francuske, br. 36677/97, stav 46 48, ECHR 2002-III).
63. Međutim, jednostrano poništavanje Sporazuma, pre ispunjavanja raskidnog uslova, predstavljao je prekršaj novčanih interesa podnosilaca zahteva koji su priznati u skladu sa zakonom i koji su podložni zaštiti člana 1 Protokola br. 1. (Pogledajte *EuropePlehanow* protiv Poljske, Zahtev br. 22279/04, i presuda od 7. jula 2009).
64. Posledično, Ustavni sud zaključuje da je došlo do prekršaja člana 46 Ustava, u vezi sa članom 1, Protokola 1 Evropske konvencije o ljudskim pravima.

ii. u pogledu prava na pravično suđenje

65. Podnosioci zahteva dalje se žale da nisu bili u mogućnosti da dobiju pravni lek za povrede njihovih imovinskih prava pred redovnim sudovima.

Član 31 [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava, glasi na sledeći način:

1. Svakom se garantuje jednaka zaštita prava pred sudom, ostalim državnim organima i nosiocima javnih.

Član 6 Evropske konvencije o ljudskim pravima

“ Svako, tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama .... ima pravo na pravičnu ... raspravu ... pred ... sudom ... ”

66. Ustavni sud ponavlja da nije njegov zadatak u skladu sa Ustavom, da deluje kao apelacioni sud, ili sud četvrtog stepena, u pogledu odluka donetih od strane redovnih sudova, uključujući Vrhovni sud. Gledano uopšteno, “Sudovi donose svoja rešenja na osnovu Ustava i zakona” (član 102 Ustava). Preciznije rečeno, uloga redovnih sudova jeste da tumače i primene odnosna pravila proceduralnog i materijalnog zakona (pogledajte, *mutatis mutandis*, García Ruiz protiv Španije [GC], br. 30544/96, stav 28, Evropski sud za ljudska prava [ECHR] 1999-I).
67. Sa druge strane, “Ustavni sud predstavlja konačan organ za tumačenje Ustava i usklađenosti zakona sa Ustavom” (član 112. 1 Ustava). Stoga, Ustavni sud može samo uzimati u razmatranje da li su dokazi predstavljeni na takav način i da li su postupci uopšteno, sagledani u celosti, sprovedeni na takav način da je podnosilac zahteva imao pravično suđenje (pogledajte između ostalog, izveštaje drugih vlasti, Izveštaj Evropske komisije za ljudska prava u predmetu Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva, Zahtev br. 13071/87 usvojen 10. jula 1991).
68. Prema jurisprudenciji Evropskog suda za ljudska prava, član 6, stav 1 ECHR-a obavezuje sudove da pruže razloge za svoje presude, ali se ne može shvatiti kao zahtevanje detaljnog odgovora na svaki argumenat. Obim u kome se primenjuje ova dužnost pružanja odgovora, može varirati u skladu sa prirodom odluke. Štaviše, neophodno je uzeti u obzir, *inter alia*, raznolikost podnesaka koje stranka u postupku može izneti pred sudovima i razlike koje postoje između država potpisnica u pogledu statutarnih odredbi, običajnih pravila, pravnog mišljenja i davanja na uvid i izrade presuda. Stoga, pitanje da li je sud uspeo ili ne, da ispuni obavezu iznošenja razloga koji proizilaze iz člana 6 Konvencije, može biti utvrđeno imajući u vidu okolnosti predmeta (pogledajte Ruiz Torija protiv Španije, presuda od 9. decembra 1994, Tom A br. 303-A, § 29).
69. Ustavni sud podseća da Konvencija ne garantuje, kao takvo, pravo pristupa sudu uz ovlašćenje poništavanja ili prekoračivanja zakona, ili pružanje zvaničnog tumačenja zakona (pogledajte, *mutatis mutandis*, Gorizdra vprotiv Moldavije (dec.), br. 53180/99, 2. jul 2002; i James i ostali protiv Ujedinjenog Kraljevstva, presuda od 21. februara 1986, Tom A br. 98, stav 81). Niti garantuje bilo kakvo pravo prosleđivanja predmeta od strane domaćeg suda drugom državnom ili međunarodnom organu u cilju donošenja preliminarne presude (pogledajte Coëme i ostali protiv Belgije, br. 32492/96, 32547/96, 32548/96, 33209/96 i 33210/96, stav 114, ECHR 2000-VII). Stoga, pitanje da li sud nije uspeo da pruži razloge za svoju presudu u ovom smislu može biti rešeno samo imajući u vidu okolnosti predmeta, kao što je pomenuto u prethodnom delu.
70. U ovom predmetu, podnosilac zahteva zahtevao je od redovnih sudova da reše njihove imovinske sporove sa EKK-om. Podnosioci zahteva pomenuli su, u konkretnom smislu, odredbu člana 3 Sporazuma, koji navodi da Zakon o penzijama koji uspostavlja Fond za penzijsko i invalidsko osiguranje još uvek nije usvojen. Ova

činjenica potvrđena je od strane predstavnika odgovornog Ministarstva rada i socijalne zaštite (pogledajte prethodni stav 58.)

71. Međutim, Vrhovni sud nije uložio nikakve pokušaje da analizira zahtev podnosioca zahteva sa ove tačke gledišta, uprkos eksplicitnom upućivanju pred svim drugim sudskim instancama. Umesto toga, gledište Vrhovnog suda bilo je da je nesporna činjenica da je tužena stranka (EKK) ispunila obavezu prema tužitelju, isplaćujući naknadu za platu u skladu sa navedenim periodom koji je trajao do uspostavljanja i funkcionisanja Fonda za penzijsko i invalidsko osiguranje na Kosovu od 1. januara 2004. (pogledajte gore navedeni stav 26)
72. Ustavni sud nema zadatak da odlučuje koji bi bio najviše odgovarajući način na koji je redovni sudovi trebalo da se pozabave tvrdnjama podnosioca zahteva, odnosno ispunjavanjem raskidnog uslova iz člana 3 Sporazuma, čije je ispunjavanje takođe uređeno članom 74(3) Zakona o obligacionim odnosima, u vezi sa članom 18 Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju iz 1983. godine.
73. Međutim, po mišljenju ovog suda, Vrhovni sud, zanemarivanjem ocene ove tačke u celosti, iako je bila specifična, relevantna i značajna, nije ispunio svoje obaveze predviđene članom 6, stavom 1 ECHR-a. (pogledajte *mutatis mutandis*, Evropski sud za ljudska prava, Presuda od 18. jula 2006. u predmetu Pronina protiv Ukrajine, Zahtev br. 63566/00.)
74. Imajući u vidu prethodno navedeno, Ustavni sud zaključuje da je došlo do prekršaja člana 31 Ustava, u vezi sa članom 6 ECHR-a.

IZ OVIH RAZLOGA

Na osnovu člana 113 Ustava, člana 20 Zakona i članova 55 i 70 Poslovnika o radu, Ustavni sud jednoglasno

ODLUČUJE

I. da proglasi

a) neprihvatljivim Podneske sledećih podnosilaca

1. Imer Ibrahim, i,	7. Fatime Hyseni,
2. Behram Rrahmani,	8. Adem Berisha,
3. Halit Bilalli,	9. Fetah Latifi,
4. Shefki Veseli,	10. Ragip Megjuani,
5. Ramadan Zeqiri,	11. Ali Latifi, and
6. Nazif Grajqevci,	12. Shaban Kodraliu.

b) delimično prihvatljivim Podneske sledećih podnosilaca

13. Sahit Zekolli,
14. Ilaz Ademi,
15. Ali Shala,
16. Shefqet Feta and
17. Selatin Hashani.

c) *prihvatljivim* Podneske podnosioca zahteva navedenim pod tačkama 18-49.

II. nalazi da

a) *je došlo do povrede člana 46 Ustava Republike Kosovo* u vezi sa članom 1, Protokola 1 Evropske konvencije o ljudskim pravima, u predmetima podnosioca zahteva:

13. Sahit Zekolli,	32. Hilmi Mehmeti,
14. Ilaz Ademi,	33. Mustaf Sahiti,
15. Ali Shala,	34. Bedri Salihu,
16. Shefqet Feta,	35. Igballe Sallova,
17. Selatin Hashani,	36. Bajram Krasniqi,
18. Jetullah Grajqevci,	37. Murat Rafuna,
19. Avdi Grajqevci,	38. Fadil Saraqi,
20. Avdyl Krasniqi,	39. Rrahman Merlaku,
21. Milazim Shala,	40. Zarife Shatrolli,
22. Musli Podvorica,	41. Sami Klinaku,
23. Fikrete Hashani,	42. Ismet Grajqevci,
24. Ferat Berisha,	43. Sanije Hashani,
25. Ahmet Krasniqi,	44. Nazmi Raqi,
26. Halit Mjeku,	45. Vehbi Aliu,
27. Ali Baruti,	46. Selman Berisha,
28. Ibush Hashani,	47. Shefqet Muli,
29. Avdyl Luta,	48. Bajram Sylaj,
30. Hevzi Demolli,	49. Avdullah Selimi;
31. Hajzer Zeqiri,	

b) *je došlo do povrede člana 31 Konvencije* u vezi sa članom 6 Evropske konvencije o ljudskim pravima u pogledu istih podnosioca zahteva kojima je prekršeno pravo predviđeno članom 46 Ustava, navedeno pod tačkom IV.

III. da poništi presude donete od strane Vrhovnog suda u sledećim predmetima:

13. Sahit Zekolli, Rev.br. 90/2008 od dana 25.02.09
14. Ilaz Ademi, Rev. br. 229/2008 od dana 10.02.09;
15. Ali Shala, Rev. br. 54/2009 od dana 11.02.09;
16. Shefqet Feta, Rev. br. 487/2008 od dana 11.02.09;
17. Selatin Hashani, Rev. br. 59/09 od dana 30.06.08;
18. Jetullah Grajqevci, Rev. br. 150/2009 od dana 02.06.09;
19. Avdi Grajqevci, Rev. br. 227/2008 od dana 11.02.09;
20. Avdyl Krasniqi, Rev. br. 476/2008 od dana 23.02.09;
21. Milazim Shala, Rev. br. 574/2008 od dana 11.02.09;
22. Musli Podvorica, Rev. br. 464/2008 od dana 23.02.09;
23. Fikrete Hashani, Rev. br. 225/2009 od dana 18.06.09;
24. Ferat Berisha, Rev. br. 138/2009 od dana 02.06.09;
25. Ahmet Krasniqi, Rev. br. 426/2008 od dana 10.02.09
26. Halit Mjeku, Rev.br. 567/08 od dana 10.03.09;
27. Ali Baruti, Rev.br. 45/2009 od dana 11.02.09,
28. Ibush Hashani, Rev.br. 97/2009 od dana 17.03.09;
29. Avdyl Luta, Rev. br. 565/2008 od dana 11.02.09;
30. Hevzi Demolli, Rev.br. 64/2009 od dana 02.02.09;
31. Hajzer Zeqiri Rev. br. 518/2008 od dana 23.02.09;
32. Hilmi Mehmeti, Rev.br.571/2008 od dana .02.09;
33. Mustaf Sahiti, Rev.br.259/2008 od dana 23.02.09;
34. Bedri Salihu, Rev.br. 435/2008 od dana 10.02.09;
35. Igballe Sallova, Rev.br. 545/2008 od dana 23.02.09;

36. Bajram Krasniqi, Rev.br. 569/2008 od dana 23.02.09;
37. Murat Rafuna, Rev.br. 491/2008 od dana 23.02.09;
38. Fadil Saraqi, Rev.br.506/2008 od dana 23.02.09;
39. Rrahman Merlaku, Rev.br.441/2008 od dana .10.02.09;
40. Zarife Shatrolli, Rev.br.454/2008 od dana 23.02.09;
41. Sami Klinaku, Rev.br. 63/2009 od dana 11.02.09;
42. Ismet Grajqevci, Rev.br. 479/2008 od dana 23.02.09;
43. Sanije Hashani, Rev.br. 460/2008 od dana 11.02.09;
44. Nazmi Raqi, Rev.br. 270/2009 od dana 18.06.09;
45. Vehbi Aliu, Rev.br. 269/2009 od dana 01.07.09;
46. Selman Berisha, Rev.br. 41/09 od dana 30.06.09;
47. Shefqet Muli, Rev.br. 222/2008 od dana 10.02.09;
48. Bajram Syla, Rev.br. 142/2009 od dana 17.03.09;
49. Avdullah Selimi, Rev.br. 438/2008 od dana 10.02.09.

IV. da vrati ove presude Vrhovnom sudu na ponovno razmatranje u skladu sa presudom ovog Suda

V. da dodeli poseban prioritet daljem razmatranju ovog pitanja u zavisnosti od ispoštovanosti Naloga.

Ova presuda stupa na snagu odmah po uručivanju strankama.

Doneta u Prištini, 23 juna 2010 godine.

Sudija izvestilac

Kadri Kryeziu

Predsednik Ustavnog suda

prof dr Enver Hasani

